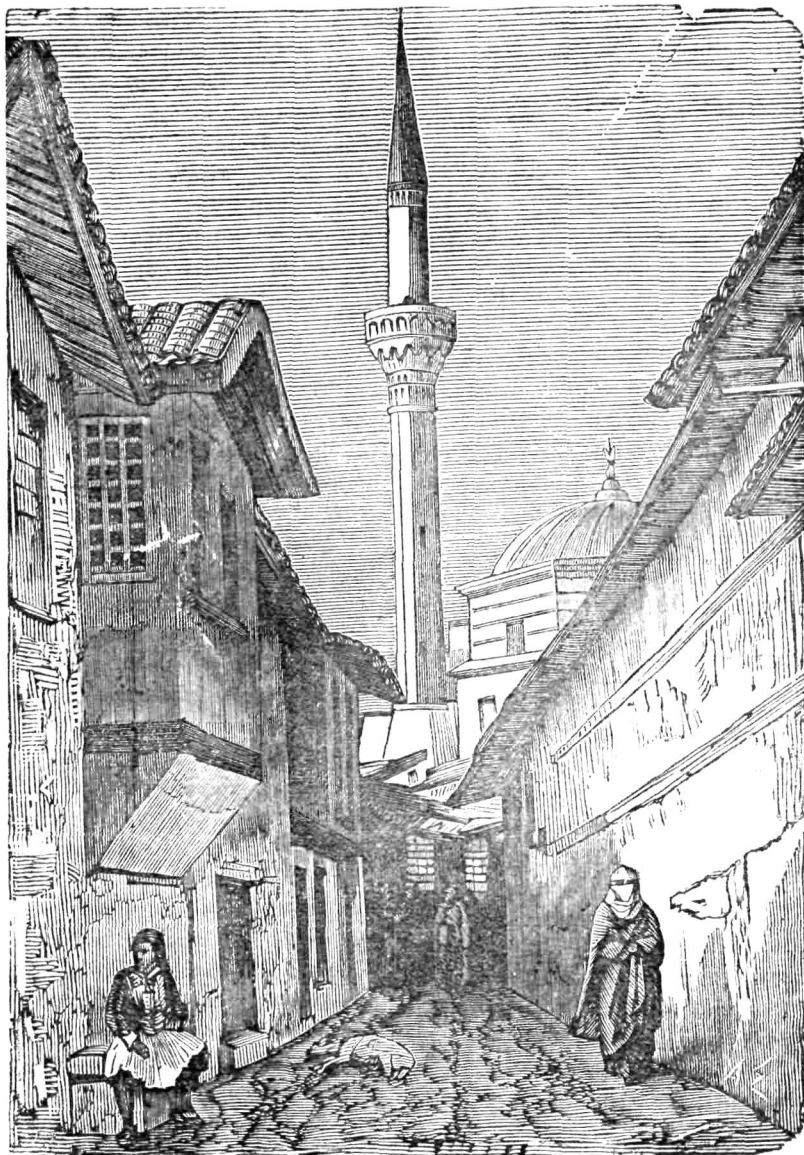

Μόλις πρό ἑξ ἑβδομάδων ἠκούσαμεν τὴν εἶδσιν ὅτι νέοι σεισμοὶ ἐκλόνησαν ἐπανειλημμένως τὴν νῆσον, τὴν ὁποίαν πολλοὶ τῶν κατοίκων ἐγκατέλειψαν ζητήσαντες ἄσυλον εἰς τὴν λοιπὴν Ἀνατολὴν καὶ Ἑλλάδα.

Ἡ ΚΑΛΛΙΤΕΡΑ ΧΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ

Νεανίας τις ὅστις εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ μανθάνῃ τὰ χαρ-

καλλίτερα νὰ τὰ καύσῃς ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου». Ὁ νεανίας ἐξεπλάγη ἐπὶ τοιαύτῃ συμβουλῇ ἐκ τοιαύτης πηγῆς, καὶ ἤρχισε νὰ σκέπτηται σοβαρῶς. Βεβαίως ἐάν τις ἦτο ἀρμόδιος νὰ κρίνῃ περὶ τῆς μηδαμινότητος τοιούτων ἔργων, ἦτο ἐκεῖνος, καὶ ἡ γνώμη τοῦ ἐποίησε τοσοῦτον βαθεῖαν αἴσθησιν ἐπὶ τῆς διανοίας τοῦ νεανίου ὥστε οὐδέποτε ἔπαιξε πλέον.

Ὁδὸς Λαρίσσης.

τία τοσοῦτον ἐθέλχθη ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ ἐπιτυχίᾳ ὥστε ἐπῆγε νὰ ἀγοράσῃ ἕν δέμα τοιούτων. Ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεσκέφθη ἀρχαῖον παίκτην εἰς ὃν τὰ ἐδειξε· οὗτος δὲ εἶχε καταναλώσει μέγα μέρος τοῦ βίου εἰς τὴν ἐνασχόλησιν ταύτην. Τὰ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας καὶ τὰ ἀνεφύλλισε ἐπὶ τινας στιγμάς, εἶτα δὲ τὰ ἐπέστρεψε λέγων εἰς τὸν νεανίαν· «Θά ἔκαμνες

ΣΟΦΙΑ ΠΤΩΧΟΥ ΤΙΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Γέρων τις, λίαν ἐξύπνου φυσιογνωμίας, καλούμενος Ἰάκωβος Βίλμετ, ἤχθη ποτε πρό τοῦ παισματοδικείου. Τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ἐφαίνοντο ὅτι τὰ ἀπέκτησεν ἐκ μεταπράτου κατὰ τὴν νεαρὰν αὐτοῦ ἡλικίαν, διότι ἦσαν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν.

«Τί ἔργον ἔχεις;»

«Οὐδέν, εἰμαι ὁδοιπόρος».

«Ἰσῶς πλάνης τις;»

«Δὲν εἶσθε μακρὰν τοῦ ἀκριβοῦς ὁδοιπόροι καὶ πλάνητες εἶναι περίπου τὸ αὐτό. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι οἱ τελευταῖοι περιφέρονται ἄνευ χρημάτων, καὶ οἱ πρῶτοι ἄνευ μυελοῦ».

«Ποῦ ὁδοιπόρησες;»

«Ἐφ' ὅλης τῆς ἡπείρου».

«Ἐπὶ τινι σκοπῷ;»

«Ὅπως κάμω παρατηρήσεις».

«Τί παρατήρησας;»

«Ὀλίγα ἄξια συστάσεως, πολλὰ ἀξιόμειμπτα, καὶ πολλὰ ἀξιογέλαστα».

«Τί συνιστᾷς λοιπόν;»

«Καλὴν γυναῖκα ἥτις νὰ ἔχῃ τὴν διάθεσιν νὰ μένῃ οἶκοι, εὐγλωττον ἱεροκήρυκα ὅστις νὰ κάμνῃ λόγους συντόμους, καλὸν συγγραφεὴ ὅστις νὰ μὴ γράφῃ παραπολλὰ καὶ μωρὸν ὅστις νὰ ἔχῃ ἱκανὴν αἰσθησιν νὰ κρατῇ τὴν γλῶσσάν του».

«Τί κατακρίνεις;»

«Ἄνδρα ὅστις νομιφύεται κόρην διὰ τὰ ὠραία αὐτῆς ἐνδύματα, νέον ὅστις σπουδάζει τὴν νομικὴν ἢ τὴν ἱατρικὴν ἐνῷ δύναται νὰ ποιήσῃ χρῆσιν τῶν χειρῶν του, καὶ τὸν λαόν ὅστις ἐκλέγει μέθυσον εἰς ἀξιώματι».

«Τί περιγελᾷς;»

«Περιγελῶ ἄνθρωπον ὅστις περιμένει ἐκ τῆς δέσεώς του νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν σεβασμὸν ἐκείνου τὸν ὅποιον αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ ιδιότητες δὲν ἀξίζουσιν».

Ὁ πταισματοδίκης ἀπέλυσε τὸν γέροντα.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΠΡΑΞΙΣ.

Πρὸ τινων ἐτῶν ἀτμύπλοιόν τι ἤρχετο ἐκ Καλιφορνίας. Ἡ κρυγὴ «φωτιά, φωτιά» αἶφνης ἐπάγωσε πᾶσαν καρδίαν· πᾶσα προσπάθεια κατεβλήθη νὰ ἀναχαιτισθῶσιν αἱ φλόγες, ἀλλ' εἰς μάτην. Δὲν ἐθράδυνε νὰ καταστῇ ὁρῶν ὅτι τὸ πλοῖον θὰ ἐχάνετο· ἡ μόνη σκέψις ἦτο νῦν ἡ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Ἡ καιομένη μάζα διεσθύνετο πρὸς τὴν ἀκτὴν, ἥτις δὲν ἀπείχε πολὺ. Ἐπιβάτης τις ἐφάνη δένων τὴν ζώνην του πλήρη χρυσοῦ περὶ τὴν ὀσφύν, ἔτοιμος νὰ πέσῃ ἐν τοῖς κύμασιν. Τότε μίᾳ φωνῇ τὸν ἐσταμάτησε—«Κύριε σὰς παρακαλῶ, δύνασθε νὰ κολυμβᾶτε;

«Ναὶ παιδί μου, δύναμαι».

«Καὶ λοιπὸν δὲν λαμβάνετε τὴν καλοσύνην νὰ μὲ σώσητε;

«Δὲν δύναμαι νὰ πράξω καὶ τὰ δύο», ἐσκέρθη.

«Ἡρέπει νὰ σώσω τὸ παιδίον, καὶ νὰ ἀπολέσω τὸν χρυσόν». Ἀλλὰ προμῆξ στιγμῇ ἐν ἀπερόμῳ περὶ ὅλης τῆς ἐν τῷ πλοίῳ προσπάθειας. Τώρα ἀμφιβέβηκεν ἐὰν πρέπει νὰ ἀνταλλάξῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐντελοῦς χρυσοῦ.

Λύσας τὴν ζώνην

ἐπεσεν ἀπ' αὐτοῦ

καὶ εἶπε—«Ναί, μικρὰ κόρη· θὰ προσπαθῶ νὰ δὲ σώσω».

Κύψας πρὸς τὰ κάτω τῇ εἶπε νὰ περιβάλλῃ τὸν λαιμὸν του διὰ τῶν βραχιόνων τῆς. «Ἐλαφρά, ὅμως μὴ μὲ πνίξῃς. Τώρα κρεμάσθητι ἀπ' ἐμοῦ καὶ θέλω προσπαθῆσαι νὰ διευθυνθῶ εἰς τὴν ξηράν».

Ἡ κόρη ἐκρεμάσθη ἀπὸ τοῦ σωτήρος τῆς. Μὲ καρδίαν ἐνισχυμένην καὶ νευρώδη βραχιόνα ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως διευθυνθῇ εἰς τὴν ἀκτὴν. Τὰ κύματα διήρχοντο ἐπ' αὐτῶν· ἀλλὰ ὁ ἀνδρεῖος ἄνθρωπος ἀντέσχε, καὶ τὸ παιδίον ἐκρατεῖτο, ἕως τοῦ ἰσχυρὸν μέγα κύμα ἀπέσπασε τὸν γλυκὺν θησαυρὸν ἀπὸ τῆς ἀγκάλης του, καὶ τὸ ἔρριψεν ἀναίσθητον ἐπὶ τῶν παγερῶν βράχων. Εὐμενεῖς χεῖρες ἐδοθήσαν αὐτόν. Ἀναλαβόντος δὲ τὰς αἰσθήσεις του, ἡ μορφή τῆς προσφιλοῦς κόρης ἀντίκρουσε τὰ πρῶτα αὐτοῦ βλέμματα κύπτουσα ἐπ' αὐτοῦ μὲ περιποιητικὰ ἀγγέλου, καὶ εὐλογοῦσα αὐτὸν μὲ ἀφώνους ἀλλὰ εὐγλωττους εὐλογίας.

ΕΚ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΑΠΑΛΛΑΓΗ.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Μαρία ὑπέγραψεν διαταγὴν δι' ἧς ἐξεβιάζετο τὸ ὁμοιόμορφον τῆς θρησκείας ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὁ Δρ. Κόαλ, ὁ κομιστὴς τῆς διαταγῆς, ἀφίκετο ἐκ Τσέστερ μεταβαίνων εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ὅταν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως ἐκεῖνης τὸν ἐπεσκέσθη. Ὁμιλῶν μετὰ τοῦ δημάρχου ἔλαβεν ἀπὸ σάκου δερμάτινον κιβώτιον, λέγων—«Ἰδοὺ διαταγὴ ἥτις θέλει καταμαστῆσαι τοὺς αἰρετικούς τῆς Ἰρλανδίας!» Ἡ ἀγαθὴ δέσποινα τῆς οἰκίας ἔχουσα ἀδελφὸν τότε κατοικοῦντα ἐν τῇ πόλει τοῦ Δουβλίνου, πολὺ ἐταράχθη ἐκ τῶν λόγων τοῦ Δόκτωρος· ἀλλὰ δραξαμένη εὐκαιρίας τινος, ὅταν ἀνεχώρει ὁ δήμαρχος, ἢ ὁ Δόκτωρ τὸν συνώδευσε φιλοπρονησεως χάριν κάτω τῆς κλίμακος, ἠνέφωξε τὸ κιβώτιον, ἀφῆρεσε τὴν διαταγὴν ἢ θέσεν ἀντ' αὐτῆς φύλλον χάρτου, περιτυλίξασα ἐν αὐτῷ δέμα παιγνιοχάρτων. Ὁ Δόκτωρ ἐλθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ οὐδὲν ὑποπτευθεὶς τῶν ὧσιν ἐγένοντο, ἔθηκε πάλιν τὸ κιβώτιον εἰς τὴν θέσιν ἥτο πρότερον. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἀπέπλευσεν εἰς Ἰρλανδίαν, καὶ ἀπεβιβάσθη τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1558, ἐν Δουβλίῳ. Ὅπότεν ἀφίκετο εἰς τὸ φρούριον, ὁ διοικητὴς ἐμήνυσεν αὐτῷ νὰ μεταβῇ ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τοῦ ἰδιαιτέρου αὐτοῦ Συμβουλίου. Ἐκεῖνος μετέβη καὶ ἐπαρουσίασε τὸ κιβώτιον εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διέταξε νὰ τὸ ἀνοίξωσι, ὅπως ὁ γραμματεὺς ἀναγνώσῃ τὴν διαταγὴν· εὐρέθη δὲ ὅτι δὲν περιείχε εἰμὴ δέμα χαρτίων. Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη περίστασις οὐ μόνον ἐξέπληξε τὸν διοικητὴν καὶ τὸ συμβούλιον ἀλλὰ καὶ τὸν Δόκτωρα, ὅστις ἐβεβαίον αὐτοὺς ὅτι εἶχε διαταγὴν, ἀλλὰ δὲν ἐγίνωσκε πῶς εἶχεν ἀφανισθῇ. Ὁ διοικητὴς ἀπήντησε—«Ἡρέπει νὰ λάβωμεν ἐτέραν διαταγὴν». Ὁ Δόκτωρ, ἐν μεγάλῃ θλίψει, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἔλαβεν ἐτέραν διαταγὴν· ἀλλὰ, περιμένων οὐριον ἀναμὸν ἐπὶ τῆς παραλίας, ἦλθεν αὐτῷ εἰδήσις ὅτι ἡ βασίλισσα ἀπεβίωσεν. Οὕτω ὁ Θεὸς ἐφύλαξε τὴν Ἰρ-